

ἴγαις ῥέμαις ! Καὶ τί ἀκόμῃ ! μονάχα κᾶτι φιλενάδαις τῆς, τῆς ἰδίας σειρᾶς, παραστάθησαν ἔς τὴν ἀρρώστια καὶ ἔς τὸ θάνατό τῆς. Ποῦ νὰ πατήσῃ καρμιά καλὴ γειτόνισσα τὸ πόδι τῆς ! Ἡ καψερὴ ἡ Φρόσω ζήτησε νὰ πάη, μὰ ἡ μάνα τῆς δὲν τὴν ἄφηκε.

Σᾶν πέθανε, κανεῖς ἀπὸ κείνους τοὺς μεγάλους καὶ πλούσιους φίλους, ἃς τοὺς ποῦμε ἔτσι γιὰ τὸ κόσμο, μωρὲ παιδιά, κανεῖς νὰ μὴ φανῇ ! "Αφαντοὶ νὰ γίνουν !

"Αχ τὴ δύστυχῃ ! Τὴν ὥρα ποῦ τὴ κατεβάζανε μέσα ἔς τὴ κάσα ὤμορφα-ὤμορφα στολισμένη, σᾶν νυφοῦλα, ἓνα φοβερὸ τρίξιμο ἀκούστηκε καὶ τὸ κλεισμένο παράθυρο τοῦ κοντινοῦ σπιτιοῦ ἀνοιξε . . .

— "Σ τὸ καλὸ, ἔς τὸ καλὸ, "Αννα μου, ἐφώναξε κάποιος μὲ τρεμουλιασμένη φωνὴ ἀπὸ τὰ κλάματα· μὰ δὲν πρόφτασε νὰ πῇ τίποτ' ἄλλο, γιὰτὶ τὸν τραβήξανε ἀπὸ μέσα μὲ τὴ βία.

"Ἦτανε ἡ δόλια ἡ Φρόσω . . .

Εὐχολα, βλέπεις, μπορεῖ κανεῖς νὰ κλείσῃ τὸ παράθυρο ἐνὸς σπιτιοῦ, ὅχι ὅμως καὶ τὴ καρδιά τοῦ παληοῦ φίλου.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΩΣΑΪΚΟΝ

Ἡ συκοφαντία εἶνε ὥς ἡ σφῆκα ἣτις σ' ἐνοχλεῖ καὶ κατὰ τῆς ὁποίας οὐδεμίαν πρέπει νὰ κάμῃς κίνησιν, ἐκτὸς ἂν εἶσαι βέλαιος ὅτι θὰ τὴν φοιρήσῃς, εἰ δὲ μὴ ἐπιπίπτει φοβερωτέρῃ παρὰ πρότερον.

*

* *

Οἱ ἄνθρωποι εἶνε ὥς οἱ σχηματικοὶ διάκοσμοι τοῦ θεάτρου· πρέπει νὰ τοὺς θεωρῇ τις ἐξ ἀποστάσεως.

*

* *

Καθὼς τὰ ζῶα τὰ ὅποια δὲν δύνανται νὰ ἀναπνεύσωσιν εἰς δεδομένον τι ἔψος χωρὶς νὰ ἀποθάνωσιν, οὕτω καὶ ὁ δοῦλος πρίγεται ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ τῆς ἐλευθερίας.